

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- dopuszczenie odwołania i wydanie rozstrzygnięcia co do istoty sporu, bez odsyłania sprawy do Sądu;
- uchylene zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim w pkt 1 sentencji oddalono w nim skargę CEPSEY o stwierdzenie nieważności, oraz w zakresie, w jakim w pkt 3 sentencji CEPSEY została obciążona kosztami postępowania, ale utrzymanie w mocy pkt 2 sentencji, w którym oddalono żądania Komisji, a w konsekwencji zmiana decyzji Komisji C(2007) 4441 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] [sprawa COMP/38.710 — Bitum (Hiszpania)] poprzez obniżenie kwoty grzywny według uznania Trybunału;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) **Naruszenie prawa** (art. 263 akapit drugi TFUE w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1⁽¹⁾ w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej). Według wnoszącej odwołanie naruszenie systemu językowego w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów w postępowaniu w dziedzinie konkurencji stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, które powinno prowadzić do stwierdzenia nieważności wydanej ostatecznie w tym postępowaniu decyzji, nawet jeśli owo naruszenie nie miało wpływu na korzystanie przez przedsiębiorstwo z prawa do obrony. Ponieważ w zaskarżonym wyroku nie stwierdzono nieważności spornej decyzji, czego żądała wnosząca odwołanie, Sąd naruszył art. 263 akapit drugi TFUE w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.
- 2) **Poważne przeinaczenie faktów** polegające na tym, że w wyroku uznano, że wnosząca odwołanie dobrowolnie zgodziła się na to, aby pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało jej przedstawione w języku innym niż jej język ojczysty i że wystosowanie pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w tym języku nie naruszyło jej prawa do obrony.
- 3) **Naruszenie prawa (naruszenie zasady proporcjonalności)**. W wyroku nie wzięto pod uwagę okoliczności, że działalność w zakresie produkcji i dystrybucji bitumu penetrującego stanowi bardzo niewielki procent łącznego obrotu wnoszącej odwołanie, traktowanej jako grupa przedsiębiorstw. Zastosowanie domniemania spółka dominująca/spółka zależna nie wyklucza zastosowania zasady proporcjonalności w sposób zgodny z jej interpretacją utrwaloną w orzecznictwie Trybunału (sprawa Parker Pen⁽²⁾).
- 4) **Naruszenie prawa** [art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia

w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 [traktatu], zwanego dalej 'rozporządzeniem nr 1/2003'⁽³⁾, w świetle art. 261 TFUE]. Sąd odmówił zbadania, czy jego zwłoka w wydaniu zaskarżonego wyroku stanowi naruszenie zasady rozsądnego terminu, naruszając tym samym art. 31 rozporządzenia nr 1/2003, w świetle art. 261 TFUE.

- 5) **Naruszenie prawa** (art. 41 ust. 1 i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽⁴⁾). Sąd oddalił argument CEPSEY, że zostało naruszone jej prawo do rozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie, ustanowione w art. 41 ust. 1 i art. 47 drugi akapit Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w art. 5 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka. Niniejsze postępowanie trwało ponad jedenaście lat. Postępowanie przed Komisją trwało pięć lat, zaś w samym postępowaniu przed Sądem od zakończenia etapu pisemnego do rozpoczęcia etapu ustnego upłynęły ponad cztery lata.
- 6) **Naruszenie prawa** (art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem). Sąd obciążył wnoszącą odwołanie całością kosztów postępowania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, mimo że podniesione w tym postępowaniu żądania Komisji także zostały oddalone w sentencji wyroku Sądu. W konsekwencji w zaskarżonym wyroku naruszono uregulowania dotyczące kosztów postępowania zawarte w art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. 1958, 17, s. 385 (wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz.1, t. 1, s. 3).

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 1994 r. w sprawie T-77/92 Parker Pen przeciwko Komisji, Rec. s. II-549, pkt 94, 95.

⁽³⁾ Dz.U. 2003, L1, s. 1 (wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz.8, t. 2, s. 205).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-378/10 Masco Corp. i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe, Hansgrohe BV, Hansgrohe, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium i Hüppe BV

(Sprawa C-614/13 P)

(2014/C 24/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe, Hansgrohe BV, Hansgrohe, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium, Hüppe BV (przedstawiciele: D. Schroeder, Rechtsanwalt, S. Heinz, Rechtsanwältin, J. Temple Lang, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-378/10 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek, w zakresie, w jakim uznano w nim, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w ciągłym porozumieniu lub w uzgodnionych praktykach „w sektorze instalacji sanitarnych do łazienek”;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek w zakresie, w jakim uznano w niej, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w ciągłym porozumieniu lub w uzgodnionych praktykach „w sektorze instalacji sanitarnych do łazienek”;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze sprawą; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, które Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zawiera dwa zarzuty.

Według zarzutu pierwszego Sąd naruszył prawo, oczywiście przeinaczając dowody oraz błędnie stosując kryteria prawne umożliwiające uznanie, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w jednolitym i złożonym naruszeniu w sektorze produktów ceramicznych.

W myśl zarzutu drugiego Sąd naruszył prawo w ten sposób, że nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia swego rozstrzygnięcia.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-495/07 PROAS przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Productos Asfálticos (PROAS), SA

(Sprawa C-616/13 P)

(2014/C 24/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Productos Asfálticos (PROAS), SA (przedstawiciel: C. Fernández Vicién, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r.;
- uwzględnienie żądania podniesionego w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 października 2007 r. wydanej w sprawie COMP/38.710 — Bitum (Hiszpania) lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty nałożonej na wnoszącą odwołanie grzywny;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi celem wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia oraz;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie przez Sąd zasady skutecznej ochrony sądowej ze względu na to, że wykonując nieograniczone prawo orzekania nie przeanalizował on zarzutów podniesionych przez Productos Asfálticos, SA w zakresie dotyczącym określenia kwoty grzywny. To naruszenie wyraża się poprzez:
 - przeinaczenie przez Sąd zarzutów podniesionych przez PROAS we wniesionej do niego skardze o stwierdzenie nieważności;
 - nieprzeprowadzenie przez Sąd niezależnej analizy w przedmiocie proporcjonalności i uzasadnienia nałożonej grzywny w zakresie, jakim ma to wpływ na oddźwięk naruszenia;
 - nieprzeprowadzenie przez Sąd analizy tego, czy Komisja przestrzegała zasady równości traktowania i pewności prawa w porównaniu z jej poprzednikami;
 - nieprzeprowadzenie przez Sąd rzeczywistej analizy w przedmiocie szczególnej roli odegranej przez PROAS w naruszeniu i stanowiące błąd nieuwzględnienie wniosków o zastosowanie środków organizacji postępowania.
- 2) **Naruszenie przez Sąd zasad pewności prawa i równości traktowania oraz przysługującego PROAS prawa do obrony** ze względu na przyjęcie błędnej wykładni wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17⁽¹⁾ ze względu na to, że:
 - Sąd pozwolił Komisji na naruszenie jej własnych wytycznych umożliwiające jej nieuwzględnienie przy ustalaniu kwoty grzywny niewielkiego wpływu naruszenia na rynek oraz;
 - Sąd naruszył przysługujące PROAS prawo do obrony nie pozwalając na obalenie wzruszalnego domniemania, zgodnie z którym kartele zawsze pociągają za sobą skutki.